

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1534

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

227

191 CODICES

228

*Cui caput imponit. sponsam diademat comit.
Equat reginis. Sponsus coniungit amicis.*

Atque vel hinc adparet, quam
vere de Autore L. IV. suprac. c.
ult. dictum fit: *Mirumodo Cantica
Canticor. exposuit, ita ut prius ex-
posita non videantur.* Probabile etiam fit, *Codicem nostrum ejus
tempora prope contingere cum
propter characterum formam, tum
propter picturae adparatum, tum
etiam propter partium Prologi dis-
positionem, quae longe cohaer-
entior est, quam quidem in Edi-
tis, ut conferenti patebit.*

II. fol. 108. p. 2. sequitur E-
jusdem *Sigillum Sancte Marie*, fi-
ve *Cantici Canticor.* ad eam adpli-
catio. Praeit Epistola: *Fratres So-
litario. Optimo Magistro, Libro-
rum Registro &c. et Responsio So-
litarii. Quia pondus diei et festus
decreui &c.* Tum Opus incipit:
*Dicitis uos mirari, cur euangelium
&c. et finit: post banc miseram pe-
regrinationem cum ipsa regnetis in
secula. Amen.* Ut a me pluries
cum hoc, tum Vol. I. indicatum,
et in Bibl. PP. suprac. p. 1217.
impressum.

III. fol. 123. *Incipit de neoco-
smo.* Praeit *Locus* quidam de XL-
VI. Annis aedificationis Templi
adPLICatis ad aedificationem cor-
poris Christi, cui Librarius perpe-
ram *Hieronymi* nomen imposuit.
Atque hunc eundem locum fuisse
patet in *Codice Gemnic.* e quo O-
pusculum praefens edidit Bern.
Pezius T. II. Thes. Anecd col. 69.
qui laciniam illam *Praefationem*
inscripsit. Sed genuina Praefatio

illa est, quae incipit: *Quia multi
multa de primis sex diebus differ-
uerunt &c. ut agnovit ipse Pezius
Diff. Isag. p. 6. et ego monui
Vol. I. P. I. col. 252.* Hic interim
dubium movere debeo de ultimis
ejus verbis: *pando uobis buius tex-
tus obscuritatem. Cui uero hoc pla-
ceat. elucidario nostro in capite pre-
figat. Exameron. Loquine credam
Solitarium nostrum de hoc Libello
tribus *Elucidarii* sui Libris pre-
figendo, an vero de illo, quem
sane *Elucidarium* adpellare po-
test, cum *obscuritatem* pandat,
Hexameron inscribendo? Mihi qui-
dem mens Scriptoris magis vide-
tur, ut Libellus hic *Hexaemeron*
vocetur, quam, ut praefigatur *E-
lucidario* illi dialogico inter *Ansel-
mi Opera* edito, et a me Vol. su-
per. non semel relato, a quo for-
ma penitus abludit. Demum obser-
vo, Exemplar nostrum absque di-
visione in Capita decurrere, et,
quod Pezio *Caput VI.* est de *In-
carnatione Domini*, nobis simili-
citer ad marginem rubro notari:
*De nativitate Domini.**

CL.

Codex membraneus lat. Sec. U. 134
XIV. Folior. 246. f. per duas co-
lumnas diligenter et nitide exara-
tus, rubricis comitus, et hanc in in-
volucro notam praeferens: *Hunc
librum dedit Collegio Magistrorum
Eximius Artium et Sacre pagine
professor Magister petrus de pulka.
Obijt*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1534

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

229

HERMENEUTICI.

230

Obiit 1426. (non igitur post 1432. ut perperam in Scriptt. Univ. Vien. P. I. p. 100.) in die Sancti Georij martiris; Expositio est Cantici Canticorum. quam praeit 1) Tabula secundum ordinem alphabeti; 2) Conspectus exactus Materia rum, quae ad singulos Versiculos tractantur, demum Dicatio: Reuerendo patri domino poncio dei gratia clarimontensi episcopo frater thomas quantuluscumque monachus se totum in exequendis mandatis impendere. Uebementer obstupesco &c. Non nisi aegre hortatu Pontii se aggredi Opus dicit post originis mella, gregorij pigmenta, be de odoramenta, beati (a. 1153. mortui, a. 1165. Sanctis adscripti) bernardi balsama &c. Nec plura excerpto; editum enim est Opus a Jod. Badio Ascensio Parisii 1521. f. qui miro consilio cum Thoma nostro combinavit ea, quae reliquit in Cantica Johannes Hal grinus, Hollegrinus, Malgrinus de Abbatissilla Card. Ep. Sabin. adprobata, ut ait, tempore Gregorii IX. a. 1233. Autore, de quo Ciaconius in Vitt. Pont. et Card. T. II. col. 79. e vita digres so a. 1236. aut 37. Praecessit igitur aetate Thomas, qui Expositionem suam scribere debuit inter annos 1170—87. posterior enim annus Pontii Ep. extremus fuit. Erat is ante Episcopatum Cisterciensis pariter Monachus, et Clarae Vallis Abbas. An autem ad idem Coenobium pertinuerit Noster, quamvis id editori Badio visum fuerit, non liquet. Valcellensem in ditione Cameracensi credas, si Carol.

P

2

Vischium in Bibl. Cist. p. 312. au dias. Aft idem ead. pag. Thomam de Persenia, et p. 310. Thomam simpliciter Cisterciensem Expositio nis nostrae Autores facit. Eandem Job. le Paige in Bibl. Praemonstr. p. 307. Thomae Viconiensis Ecclesiae Canonico tribuit, reprehensus ideo ab Oudino T. II. p. 1575. Interim his omnibus Indicem suum infernit Lelongius Bibl. sacrae T. I. p. 988. et 737. ubi Expositionem a Badio impressam, quam excitavi, dat Thomae Gallo, Italo Pedemontano Cisterc. Ab batii S. Andreae Vercellensis, quod ex Valcellensi, totque errores ex inscritia aut incuria Librariorum in praefigendis Autorum nominibus ortos esse facile quivis statuet.

CLI.

Codex membraneus lat. Sec. U. 13² XIV. Folior. 73. f. per duas columnas nitide scriptus, rubricis distinctus, et a. 1540. ut περιγραμ μα frontis testatur, ab Job. Fabro praestante illo Viennensium Antistite legatus suo ad D. Nicolaum Collegio complectitur absque Autoris nomine: I. Commentarium in Ecclesiasticum praevio Capitulorum CXXVIII. Indice, quem Prologus Libri: Multorum nobis et magnorum &c. absque expositione sequitur. Expositionis ipsius Prooemium incipit: Summi regis palatium in quatuor consumatur. in fundamento legis et prophetarum, in parietibus epistolarum apostolorum, in tecto quatuor evangelistarum, in interiore ornatu agyogra pho-